

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mgr. A. K.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Statutární město Ústí nad Labem**,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce v žalobě podané zdejšímu soudu dne 10. 5. 2018 poukázal na skutečnost, že v důsledku místní úpravy provozu na pozemní komunikaci stanovené Magistrátem města Ústí nad Labem, odborem dopravy a majetku, ze dne 13. 3. 2018, č. j. MMUL/ODM/SÚ/53/2018/AksP/61, sp. zn. 53/2018, kterou bylo stanoveno podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), umístění silničního svodidla na silnici č. III/25841 v k. ú. Kojetice u Malečova, došlo ke znemožnění sjezdu z předmětné komunikace na jeho parcelu č. p. „X“ v k. ú. Kojetice u Malečova. V této skutečnosti spatřoval žalobce nezákonný zásah do jeho práv. Předmětnou žalobou se žalobce domáhal, aby soud rozsudkem zakázal žalovanému, aby pokračoval v porušování práv žalobce a aby obnovil stav před zásahem (místní úpravou), případně pokud zásah v mezidobí skončí, aby soud určil, že zásah (místní úprava) byl nezákonný.
2. Primárně se soud zabýval otázkou, zda vůbec je v předmětné věci žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu přípustná.
3. Dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
4. V ustanovení § 85 s.ř.s. je stanoveno, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 11. 2012, č. j. 1 Aps 7/2012-50, dospěl k následujícím závěrům: *Podle § 82 odst. 1 s.ř.s. je zásahem nezákonný zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu, který není rozhodnutím podle § 65 s.ř.s., a byl zaměřen přímo proti žalobci nebo v jeho důsledku bylo proti žalobci přímo zasaženo. Z uvedeného plyne, že je-li určitý akt rozhodnutím, nemůže se pojmově jednat o nezákonný zásah. Obdobné závěry nutno dovodit i pro situace, v nichž je sporný akt nikoliv zásahem, ale opatřením obecné povahy. Zákon nedává na výběr, jakými právními prostředky proti určitému aktu brojít. Žaloba podle § 82 a násl. s.ř.s. je takovýmto právním prostředkem pouze tehdy, pokud sporný akt není rozhodnutím podle § 65 s.ř.s. nebo opatřením obecné povahy (§ 101a násl. s.ř.s.). Pokud je akt rozhodnutím nebo opatřením obecné povahy, nelze ho současně napadat žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Není proto ani v procesní dispozici žalobce volit, kterou z žalob bude pro sebe považovat za výhodnější a které řízení tedy bude iniciovat. Určujícím kritériem pro podání žaloby je tedy povaha napadeného úkonu (srov. přiměřeně rozsudek ze dne 19. 1. 2005, č. j. 1 Afs 16/2004 - 90, č. 1541/2008 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 - 42, č. 720/2005 Sb. NSS). Podle § 85 je zásahová žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. Jakkoliv zákonodárce počínaje 1. 1. 2012 rozšířil podmínky přípustnosti zásahové žaloby (§ 85 věta za středníkem s.ř.s.), předpokladem přípustnosti žaloby na určení nezákonnosti zásahu je vždy to, že o nezákonný zásah vůbec jde.“*
6. S ohledem na výše uvedené závěry se musel soud zabývat otázkou, zda žalobou napadená místní úprava provozu na pozemní komunikaci není s ohledem na její povahu opatřením obecné povahy. V českém právním řádu je nutno pod opatřením obecné povahy rozumět správní akt s individuálně vymezeným předmětem a obecně určenými adresáty (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 740/2006). Soud se tedy zabýval otázkou, zda umístění dopravního zařízení „silniční svodidla“ na pozemní komunikaci je opatřením obecné povahy, či nikoli.
7. Soud konstatuje, že žalobce nemá žádné veřejné subjektivní právo na umístění, či neumístění dopravního zařízení na pozemní komunikaci, a nemá tedy právo na to, aby část místní komunikace byla, či nebyla označena příslušným dopravním zařízením, neboť tato komunikace je přístupná neohrazenému a neadresnému počtu subjektů, a nikoli pouze žalobci. Smyslem předmětného dopravního zařízení je zvýšení bezpečnosti silničního provozu ve vztahu k neohrazenému okruhu jeho účastníků do budoucna, bez jakéhokoli přímého vztahu k žalobci. Z výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že umístění předmětného dopravního zařízení (silniční svodidla) na pozemní komunikaci je svou povahou opatřením obecné povahy.
8. Pro úplnost soud podotýká, že si je vědom skutečnosti, že umístění silničních svodidel není výslovně zmíněno v ustanovení § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu, ve kterém je stanoven zvláštní postup při přijímání některých opatření obecné povahy dle zákona o silničním provozu. Tato skutečnost však nevylučuje, že umístění dopravního zařízení „silniční svodidla“ je svým charakterem opatřením obecné povahy. Jak konstatoval i Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 21. 2. 2018, č. j. 3 A 178/2017-48, ustanovení § 77 odst. 5 představuje pouze „lex specialis“ k obecné úpravě vydání opatření obecné povahy, která je obsažena v § 172 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

9. S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že umístění dopravního zařízení „silniční svodidla“ na předmětnou pozemní komunikaci není zásahem, ale svou povahou opatřením obecné povahy. V důsledku tohoto závěru s přihlédnutím ke skutečnosti, že s.ř.s. jasně stanoví přednost návrhu na zrušení opatření obecné povahy před žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (viz výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2012, č. j. 1 Aps 7/2012-50), soud konstatuje, že žalobce měl možnost domáhat se soudní ochrany nebo nápravy jinými prostředky, a to návrhem na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s.ř.s., a proto je předmětná žaloba ve smyslu § 85 s.ř.s. nepřipustná.
10. Vzhledem k výše uvedenému soud předmětnou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s § 85 s.ř.s. výrokem ad I. odmítl.
11. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
12. O vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť žalobce soudní poplatek ke dni podání žaloby, ani později, neuhradil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. července 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.